

๒. นิบทต้นข้อความ

หลังจากแปลอ Lalปะแล้ว (ถ้ามีอ Lalปะในข้อความนั้น) นักเรียนจะต้องหาบหนนิบทต้นข้อความแปลเป็นลำดับต่อไป นิบทต้นข้อความคืออะไร? นิบทต้นข้อความ คือ บทที่วางไว้ในข้อความเพื่อทำหน้าที่ต่าง ๆ ในข้อความ เช่น บอกเงื่อนไข บอกความพร้อม ฯลฯ นิบทต้นข้อความ ได้แก่ บหนนิบทต่อไปนี้

๑. บอกความได้ยิน

กิร ได้ยินว่า ชล ได้ยินว่า สุท ได้ยินว่า

๒. บอกปริกับคือกำหนด

อต	ถ้าว่า	เจ	หากว่า
ยทิ	ผิว่า	สเจ	ถ้าว่า
อปเป่วนาม	ซื่อแม้มีใน	ยนนูน	กระเรහនอ
อุทาห	หรือว่า	อาຫุ	หรือว่า

๓. บอกความยอมรับ

อามนตา เอօ อาม เอօ

๔. นิบทบอกความพร้อม

อิง%	เชิญเถิด
ตค%	ເອາເຄີດ
หน%	ເຊື້ອງເຕີດ

๕. นิบทสำหรับเชื่อมประโยชน์หรือผูกข้อความให้เกี่ยวเนื่องกัน คือ

ຈ	ก්, อนි່ງ, ແຕ່ວ່າ, ສ່ວນວ່າ, ຝ່າຍ
ປນ	ກ්, ແຕ່ວ່າ
ທි	ກ්, ຈරີງຢູ່, ດັ່ງຈະກລ່າວໂດຍພິສດາຮ
ຕ්	ສ່ວນວ່າ, ກ්
ອປිຈ	ອີກອຍ່າງໜຶ່ງ
ອຄວາ	ອີກອຍ່າງໜຶ່ງ
ຕණ	ອນි່ງ

๖. นิบทอกเนื้อความต่าง ๆ คือ

โโถ	อนึง	อโห	โโ
กิญาปि	แม็กจิง	ตตาปि	แม้อย่างนั้น

๗. บทนำศัพท์แสดงเหตุ เช่น

ตสุมา	พระเทตนั้น	เตน	พระเทตนั้น
เตนหิ	ถ้าอย่างนั้น		

นิบทั้นข้อความทั้ง ๖ ชนิดนี้ และบทแสดงเหตุผลเหล่านี้ ให้แปลเป็นลำดับต่อจากอลาปนะ เมื่อแปลเสร็จแล้วให้นักเรียนhabทกาลสัตตมีแปลเป็นลำดับต่อไป

๓. กาลสัตตมี

บทกาลสัตตมี คืออะไร? บทกาลสัตตมี คือบทสำหรับบอกกาล เวลา มี ๒ ชนิด คือ

๑. บทนำศัพท์ที่บอกเวลา ได้แก่ บทนำที่บอกเวลา ประกอบด้วยทุติยาวิภัตติ ตติยาวิภัตติ สัตตมีวิภัตติ แปลว่า ใน..... เช่น

เอกทิวส	ในวันหนึ่ง	(ทุติยาแปลเป็นสัตตมี)
เอก สมย	ในสมัยหนึ่ง	(ทุติยาแปลเป็นสัตตมี)
เอกน สมเยน	ในสมัยหนึ่ง	(ตติยาแปลเป็นสัตตมี)
ต ทิวส	ในวันนั้น	(ทุติยาแปลเป็นสัตตมี)
อเอกทิวส	ครั้งนั้นในวันหนึ่ง	(ทุติยาแปลเป็นสัตตมี)
เอกส มี สมเย	ในสมัยหนึ่ง	

๒. กาลสัตตมีที่เป็นนิบท ได้แก่นิบทบอกกาลเวลา เช่น

อต	ครั้งนั้น	สุเว	ในวัน
ปาโต	เช้า	หิยูโย	วันวาน
ทิวา	วัน	อตໂโ	รังนั้นแล
สาย	เย็น	ຕໂຕ	ลำดับนั้น

บทกาลสัตตมีนี้ ถ้าเรียงอยู่ต้น ๆ ประโยชน์ให้แปลต่อจากนิบทั้นข้อความได้แต่เมื่อประสงค์จะขยายบทให้ใหญ่เรียงไว้หน้าบทนั้น แปลเป็นลำดับต่อจากบทที่ไปขยาย